

себя, что въ доброй вѣрѣ служили спасѣніемъ подав-
ля. Прекраснѣсть же цѣлительской звѣздаe именемъ
— словоизящиѣ не будутъ вѣчны.

Отдать обещанье земле и. Косы, не доставленное за налог позичка въ суммѣ 300.000 рублей, жела-бы то въ Россіи жили только изъ тужилъ, коли имъ придохъ по грошѣ. Дуже дешево въ оригинальныхъ претензіяхъ! А при томъ забудутъ себѣ землю и. Косы, что тѣ 300.000 рубл. жили для „Заведенія“ далеко большую важность и цѣнность, нежели сотки тысячъ, что позаимѣши, безъ мене вже это должно лежитъ возвращено въ Россіи для „Заведенія“. И коли тѣ первыи гроши дѣйство привели „Заведеніе“ до новаго жига, то дальнѣй обезжизнили его. Причины не хочу на сбѣжъ же спи приводить, бо однишь они вже теперь ясны, другимиъ помнятся позаимѣши.

Наконецъ всего възвѣсть менѣ п. Коси, що
що въ 1881 р. торгова філія въ Тернополѣ вали-
гала до „Заводенія“ съ сальдою 24 000 зр., на-
доказъ чого, на данный змѣнѣ, присланыиъ въ
другое комиаты бухгалтеръ п. Волошиновичъ
вложивъ на столъ побѣжно написанный рахунокъ.
Выказаныи и представленаи менѣ сумы, о которыхъ
засоржано п. Коси — это директоръ „Заводенія“

За тыхъ выкалонъ одержалъ А. Неблюденъ

За тиже викази одержавъ и шебакомъ
кругій, щобъ то яснішій, въ котрому згадану
суму вже зредуковано на 20.594 зр. 16 кр. Въ
тожь виказій було сказано, що деякі позиції вже
подані відписані, але прочаші позиції не
таки обтяжено. На актѣ тіжь подписаній вже
п. Підгорецкій, и актѣ сей зложено будь-то на
основѣ бухгалтеричнихъ книгъ „Зведенія“.

Такъ неожиданный ударъ поразивъ мене ду-

же глубоко. Я дознався въ сего, что тутъ починается страшне дѣло безщадного для мене гоненія на житье и смерть, чтобы тымъ способомъ развязати и винагрѣти назѣть тѣль моихъ заслугъколо „Заведенія“, щобъ мене оторизувати, представити людямъ яко перегуцника, а всѣ мои заслуги присвоити себѣ и о. Наумовичу, котрого на сму принудили принятие выключично на себѣ дѣло выхлопотавя 300.000 рубл. позички. Отомъ сойдитъ дуже ясно „Отчетъ билансовый“, оговариваемый на Зборахъ членовъ „Заведенія“ 16 (28) мая 1885 р. у Львовѣ, въ котрому про ми отвѣтствия при выхлопотаню позички для „Заведенія“ не вгадано нѣ однъскими словомъ.

Мало того, п. Косяківський завозивъ мене
до Львова и тамъ черезъ колька днівъ теро-
звузувъ безжалостно такъ, что съ отразою от-
клонялись отъ него павѣтъ д-ръ Добрянській и
д-ръ Павенцкій. Онъ хотѣвъ выкористати мое
положеніе, позна розшуки, въ яко впроваджено
мене ненадѣйно 22 марта 1885 р., гадаючи при-
йтъ, что буду у него просити милости. Того до-
звався я изъ слівъ его, высказанныхъ до мене
въ Тернополі: „Скажите, чего требуете, быть
можетъ, что я вамъ въ чемъ-то помогу“, де на-
ять напомнивъ, что заберу мене до центральной
правы „Заводенія“. Въ той хвили годъ будо-
віть отповѣсти тому паканівському адвокату

желъ отпосыдти моему инквизиторови, а милости
бо помочи я не звѣтъ проситъ у того, кто мене
осудилъ о спроповѣре грошей. П. Коонѣрокій
рѣшовъ безъ труду до хорошомъ поезды и пе-
ши, и то лишь за моимъ старанье въ Россіи,
теперь, замѣтъ нагороды, поставивъ мене не-
заслужено въ подозрѣніе, отобравъ дорогу моеї
лаву и заудивъ съ члененію родиною на про-
ту загибель. Мой побытъ у Львовѣ привѣтъ ме-
не лишь въ большу розницу, а въ вернувшіи до-
мой, я заразъ виной отворти закинену моеї
кальверацію чи дефрандацію и вже 31 марта и

ти — гнусъ есть налтъ довольный. Миклосичъ
въ своямъ Словари ставитъ слово гнити въ
окремой рубрицѣ, а гнусъ вновъ въ окремой —
значить приимъ для обоихъ словъ коренъ ржнй.
Побочь гнусъ наводитъ Миклосичъ также фор-
мы гнасъ и гньсъ, и лишь на подставѣ тыхъ
другихъ формъ высказуя догадку (*Verg-
schaltung*), что може заходити связь зъ глаголомъ
гнити. На каждый спообъ выраженье гнусъ
належитъ до „темныхъ и юсъ“ въ области языка,
на кѣмъ не може оправдати иныхъ комбинацій.

Въ Словѣ о полку Игоревомъ приходитъ
олово „рикакти“ четыри разы и вогоды въ значе-
нію незвычайныхъ, чародѣйскихъ скоковъ: Боянъ
гналъ въ тропу Троянскую чрезъ поля на горы*)
а Воеславъ переокакувавъ Хорсова дорогу. То
суть тѣ самы скоки, що про нихъ говорится въ
однѣй пѣснѣ: першій крокъ на цѣлу вероту, а
другого не можь вже було отшукати. Думаю, що

О. Петрушевичъ пише дальше: „Я подаю
мое произведение имена Руслъ изъ словенскаго
языка. Удалось ли мнѣ решеніе сего вопроса и от-
крыть успѣхомъ, въ томъ предметѣ ожидаю кри-
тики болѣшихъ словенскихъ лингвистовъ, якими
будутъ Г. Ф. Михаловичъ и др. Членъ я

Сели назыв Русь сеть скандинавокою, то
думаю, что на цѣломъ сѣтѣ не найдеся языко-
ровъ, который бы тоту скандинавоку назу-
хочтѣвъ выводить зъ языка оловянскаго. Се-
домъгаше такъ непривидно, что пачать усувалася
подъ дальнен лебаты. Маклосичъ же пачь

^{*)} Чи не значить то: „Гнати въ слѣдъ за (богомъ) Троякомъ, черезъ степь и Тьмуторокашъ ажъ на Кавказъ?“ Внукъ Велеса мбъ бувъ пуститися въ

16 цвітня 1885 р. виїхав до Дарниці пасажирський поїзд до тихъ містъ, які мають виїзди оба бухгалтеры „Заводів”, котрі та
можуть не можуть вже ділтиго синего бути збр
жено, бо одинъ противорѣчить другому.

Першій залишъ, зробленій женою Даренція, була, будь то у мене випадло 750 зр. від Золи Вайдбера, куща зваженого въ Тернополі. Що сей залишъ бувъ зовсімъ беззаслужений, доказано якъ тимъ, що представивъ Даренція реченими почтівими либо донош., що жінка Вайдбера переслала тѣ гроші (750 зр.) просто до Даренція, отже донька той виноватий за позичку. До того вони вже тоді звернули женою залишъ Даренція либо заплатили, а жикотого уважиухъ о заплату. А що и то пражіку, що сей вексель висунуть на себе ставши філією „Creditanstalt für Handel und Gewerbe“, де бувъ реєстрований и сплати его будь записана въ кіоскіхъ книжахъ „Заведенія“ підъ днімъ 19 або 20 січня 1881 р. Фактъ сей ілюструє добре, якій порядок бувъ въ книжахъ „Заведенія“ и якіхъ бухгалтерсько пообідали!

Друга позиція, залишена мені, дотыкала
100 зр. 21 кр. зъ 16 лютого 1881 р. яко „чре-
пось въ книгахъ центр. Заведенія въ Теребовлѣ
на Териополь“. Таї позиції була мені зробить
незвѣстна, постала въ центр. управѣ въ цен-
тральна управа повинна була за въ отвѣтчи
Дирекція сама позбайше зрозумѣла свою похибку
и въ письмѣ и. Погорецкого вже не настувала
мене о ту суму, хотій и. Кондраткій съ и. Во-
лошиновичемъ вложили сплату її на мій плечі.
Подъ симъ взглядомъ показався я про то чи-

Третий замѣтъ бувъ, що Дирекція усомнилась у мене о 2.600 зл., котрій я будь-то не втягнувъ въ свои книги рахунковій. И щожъ показалось познѣйше? Показалося, що таї суми бу-
ще отвували просто межи центральною Дирекцією а Ханномъ и Викторомъ Вайлерами, що про-
моя філія съ свою сумою не стояла въ нѣякї
звязи. Наколи въ центръ не втягнено все сумы
въ книги, то въ тойже вже немає вина. Але ма-
мо того пробовано свою суму обтяжити мене,
хотя познѣйше еї отписано, коли побачено вла-
сну похибку. Огже-жъ и підъ симъ згадкомъ я
показався безвиннимъ, и тымъ самимъ замѣтъ п.
Коснѣрскаго зовуть безъосновнимъ.

Четвертый замѣтъ дотыкавъ сумы 3.000 зр.,
а дѣло было въ томъ, что 9 септември 1881 р. до ч.
1358 прислано менѣ три векселя по 1000 зр. для
доруччения Израилеви Серегови яко вже запла-
ченій. Я доручивъ ихъ оторонѣ, а мимо того въ
центральной дирекціи обгажено мене тою сумою.
Чи се не иносенъть зъ одноги оторони, а напастъ
зъ другои? Длятого то и п. Щуровскій въ сво-
емъ оправозданю до Дирекціи зъ 27 червня 1885
р. написавъ выразно: „Dieser Posten Fl. 3.000
vom 17/9 1881 ist unbedingt zu stornieren“, т. е.
чи менѣ безъусловно бути отписаныи або змаза-
ни. А мимо того и тою сумою (3.000 зр.) обти-
кивъ мене п. Коопѣрскій.

Савелій Загайко.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

отъять о. Петрушевичу, ишучи въ овоймъ Словаря: Russъ, finnisch Ruotsi — Schweden; igr- sprünglich vielleicht der Name eines schwedischen Stammes, mit welchem die Finnen besonders in Begehung kamen". Догадка Миклосича у вольмъ оправдуетъ исторію, бо — лкъ видно зъ паведеныхъ горѣ дать историчныхъ — первѣстнѣ Русы були справдѣ „gentis Sueonum". И исторія и дохована у Финовъ традація относятъ Русь до Скандинавіи *).

Для разыскания несловянской родовости Руссъ передовѣлъ важній договоры первыхъ Руриковичвъ зъ Греками. Всѣ ученыи признали автентичность тыхъ договоровъ, тому становлять они яко письменныи памятники зъ такъ отдаленыхъ часобъ склау вѣрдостойныхъ документовъ.

Въ першомъ договорѣ (Олега въ Грекамъ) въ р. 912 послы, що той договоръ заключали, зовутъ себе Руссами, хочь мѣжъ ихъ именами не отрѣчаемо въ одного въ звукомъ словѧнськимъ. Въ договорѣ сказано: „Мы отъ рода русскаго: Карлы, Ивегелдъ, Фарлофъ, Веремудъ, Рулавъ, Гуды, Руалдъ, Карнъ, Фрелавъ, Рюаръ, Актеву, Труантъ, Лидульфостъ, Стенидъ, еже пошли отъ

Ольга великаго князя рускаго...⁴
Правда, яка то чисто-словянъска Русь? И
Weingut, и Farloff (зъ двома Ф), и Актеву (зъ
окончаньемъ якъ бы францускамъ), и Ладуль-
фостъ! Хоть бы одно прозвище словянъко!

*) Если Грекъ Симеонъ Магнотеръ толкує Русь словомъ *Δρομῖται*, а Дитмаръ зове кіевскихъ Варяговъ „*velosces Dani*“ — то що се має до дѣла зъ языкомъ слов'янськимъ? Датчане кіевский то не Слов'яне, а зновъ Симеонъ выражо каже, що Русь або Дромиты

Въ выдаткахъ на р. 1887 предложеніе загальную суму 521,975,654 зр. Сума та обѣихъ тѣхъ правильній выдатки лишь въ выдатки выдачей, ко-гутъ при оцѣнкѣ парижской администраціи державы мусить бути когдѣ учителеніемъ. До сего выдатокъ выдатокъ на р. 1887 назначать:

- 1) выдатки на будову залівника 7,500,000 зр;
- 2) уѣзы въ доставлѣ каскаду на будову пра-знатныхъ залівницъ 700,000 зр; 3) на будову політного шлюзу на землі Відня Туганъ 1,000,000 зр. и на землі Граббъ Новы Садъ 250,000 зр; 4) уѣзть призначений на нашу частъ державы на револьверова корабля 2,491,000 зр; 5) доектокъ на будову вѣденскаго університету 248,000 зр.; разомъ 12,499,000 зр. — Сума та зважаючи при титулѣ „будовъ залівника“ о 272,000 зр., котра та сума буть додаткомъ кра-вильнъ на будову ческо-моравской залівницѣ транс-версалю; вынужденыя залівникъ выдатокъ вы-носить отже суму 12,226,000 зр. Отоймемъ ту суму бѣзъ загальнаго выдатку одержимо въ вы-даткахъ на 1887 р. загальну суму 509,749,654 зр. Порядаймось товерь звичайній выдатки за 1886 р. въ сумѣ 509,721,893 зр., то можемъ, що выдатки тѣ на 1887 р. збѣльшилися о 27,761 зр. — На покрыте выдатокъ на 1887 р. преминимовано въ доходахъ на 1887 р. суму 505,676,199 зр. Въ 1886 р. вилювали приходы 507,833,841 зр., отже на рокъ 1887 менше о 2,157,642 зр. а загальний дефіцитъ адміністративный на 1887 р. буде вилюсти 4,073,455 зр. Тутъ додатъ министеръ фінансовъ, що при ука-даннію бюджету на 1887 р. зверено увагу не толькъ на результаты въ роковъ попередніхъ але такожъ и на результаты въ послѣдніго пѣти ро-ку. Результатъ въ сего послѣдніого року не бувъ однакожъ дуже короткий, бо рознородній податки вилювали дуже слабо, а ту позну треба будо такожъ уважадити и при уставлению бюджету на 1887 р. При сїй едучайности важе д-ръ Ду-наевскій, що таке спостереженіе що до зменшени податковъ за минувшій пѣти рокъ зроблено не толькъ въ австрійской державѣ, але майже и въ цѣлій Европѣ. Переходачи оттакъ до поодино-вихъ податковъ, якъ въ

рочай посады учительскій и школи парижскій семинаріїкъ въ приватній вакетъ отдалъ уѣзъ въ окружніхъ кандидатуръ пільдиковъ и въ вакетъ збѣльшеннія вакетъ парижскіхъ и центральнихъ Університетъ, збѣльшеннія земельніхъ кандидатъ въ т. л. — Въ статї из-рекомендованія подаетъ фактика вакетъ вилюсь въ сумѣ 747,000 зр. въ приватній земельній управлінскій комітетъ. Дальша вакетъ 120,000 зр. додатокъ буде въ гр. кат. семинарії земельній у Львові. Выдатокъ той же покритъ вакетъ въ товерішній премійній фондъ 20,000 зр. въ спорудженія рельсності галицкого фонду ре-зигтівного и 100,000 зр. въ продажіи земельній вакетъ тогожъ фонду розгівінаго. — Справа про-шого року; скамъ вилюється таїкъ вилюється на будову університету у Івано, технічній анало-жії въ Граду въ т. л. Для школъ земельній збѣльшенній видалокъ о 84,610 зр. Збѣльшенніе вакетъ походить въ земельній вакетъ таїкъ вакетъ въ ру-потреби открытия новихъ вакетъ при школахъ, що мусить бути додовненій. Зважаючи видалокъ вакетъ земельній въ сумѣ 94,229 зр. покидутъ въ фон, що школы тѣ недавно що засновані, що ся бути вилючими въ до дніогрѣ въ тихо-школъ мають переобразуватись на вакетъ вакетъ туты. — Для школъ народніхъ вилюється та-коожъ більше о 63,267 зр., бо цѣла розта въ су-мѣ 63,500 зр. вставлена до бюджету на будову семинарії учительськихъ, жіноческихъ и жіноческихъ Чернівецяхъ. — Значне збѣльшенніе видалокъ вилює жінистерство фінансовъ, бо въ сумѣ 2,068,971 зр., въ котрихъ найбільша частъ припадає на стать житловий въ менше 2,008,40 зр. Крімъ того збѣльшенніе видалокъ вилює при податку консуїції въ 111,480 зр.; при доходахъ въ тютюну збѣльшились видалокъ въ 462,400 зр., въ котрихъ то сумы 300,000 при-дає на саму фабрикацію. Етать жінистер-ствиа торговихъ вилює въ портовому въ минувшемъ рокомъ менший розходъ, на дїй сакожъ жадеся на покрытие майже тка вакетъ вакетъ якъ и минувшого року. (К. 6.)

какъ позицій половина дѣлъ Дунавской поодиночной позиціи такъ: Въ статѣ Рады державной выдѣлки уменьшили о 254.908 зр. и выносятъ на 1887 р. 714.951 зр. Змененіе то походить зъ отсї, что на будову палаты парламентарной не потреба вже жадного кредиту. На спольнай потребы обохъ половинъ державы выносятъ выдѣлки 91 510 351 зр. т. е. о 1,086.418 зр. больше якъ минувшого року. Потребы министерства дѣлъ внутрѣшніхъ оказуются с. р. меншими о 67.385 зр. хочь статъ водиныхъ будбель вымъгас большого выдѣлку о 91.790 зр. а кромъ того показалися ще и больши выдѣлки на политичау управу и на безпечность публичну. Министерство краевои обороны выказуя значне збѣльшенье потребъ бо 248.375 зр., а то для того, что зъ сей сумы припадає лиши на самъ статъ краевои обороны 208.446 зр. Выдатокъ сей повстаетъ по части черезъ збѣльшенье числа особъ потребныхъ для удержанія евиденцій, яку жадає законъ о загальномъ ополченю; дальше приходять до сего выдѣлки на вправы войсковы, выдѣлки на кватиры и 80.000 зр. на повне умундурованіе и узброеніе. Въ статѣ министерства проовѣты показуєсь збѣльшенье потребъ о 948.803 зр., зъ котрои то сумы припадає на центральну управу 34.871 зр., на

(Зъ Рады бережаю.) На засѣданію Рады державной дnia 22 с. ж. данъ въсаждеръ министеръ финановъ дѣлъ Дунавской позиціи на бюджету на 1887 р., котре почише обширнѣ наводимо. Одбодя отповѣданъ мин. Гаучъ на засѣданію Бояковскаго въ справѣ ческога гимназія въ Кромерижѣ. Министеръ сказавъ, что тащо просили о заведеніе вышої гимназії въ Кромерижѣ, не поручили вѣдъ за себѣ вѣдъ за греки, що буде причинятися до удержанія школы, а възможити на открытье одной приватной школы можна, бо то не отповѣданъ вѣдъ законовъ о приватныхъ школахъ вѣдъ арт. 17 основныхъ законовъ державныхъ. Въ дальнѣй бѣдѣ сказавъ дѣлъ Гаучъ, что отношеніе межи ческими и немецкими школами не можна оцінювати лиши въ слія числа жительствъ, але скорше на подстьѣ кономичніхъ и суспольніхъ моментовъ и що ческіе школы середніхъ въ загадѣ а особливо Моравѣ есть за велике. — Но. Засѣд. и товарищ предложили проектъ закона, пасля потропа властителѣ копаленъ обовязанъ заплатити отшевованіе тымъ, що черезъ ихъ копальню потерпать яку школу. При кіаці засѣданія засѣд. ще министеръ Гаучъ, що въ Тріестѣ буде основана вышоша школа промышловы съ тренъ дѣлами.

(Спѣльній делегаціи.) Зъ причемъ, що Будапештъ пануе холера, настало вытанье, спѣльній делегаціи мають обратиться въ Белградъ.

правы походить зъ отсн, що открыто провизо-¹ сполни делегаций мають зовратися въ Будапештъ.

рода руского² вже отрѣношой и эъ именемъ словянскими, але все еще рѣдко, лишь якъ бы на показъ. Суть отже тѣ договоры найлучшимъ доказомъ, якъ Варяги, разошлись во нашихъ мѣстахъ, словянищились даже поводи, якъ треба было болѣе якъ 100 лѣтъ чау, закимъ тога заморока зъвѣдь бодай беѣдою зровналась зъ нашими предками. И передъ тымъ наездниками Варягами, тою пажерливою зволочею, що край нашъ закрѣпостila и нашихъ предковъ розпродувала по торгахъ европейскихъ — о. Петрушевичъ вѣдатъ намъ бѣла полома!

латвою. Що за страшна ересть и якій то „ракализамъ“ въ релагії! И чому віасть (якъ?) выступитъ въ оборонѣ загроженой релагії Иотанію — томъ Erhabenem замъ Laßherlichem паг ein Schritt!

Въ ившомъ мѣсяцѣ дас менѣ науку о. Петрушевичъ, що Лемки въ захѣдній часті Галичини не суть властиво Русинамъ, а Словакамъ, а три въ часахъ передъ ов. Кириломъ въ Метелії зайдши до Галичини. (О. Петрушевичъ, вѣдомъ на правду, що въ часахъ передъ св. Михаїломъ словаки були вже такъ велики

Не знаю, чи нарокомъ то сталось чи олучайно, але про згаданій договоры и про моя уваги наядъ ними, въ оборонѣ о. Петрушевича не говорилъ и однимъ словомъ. А не можь сказать, що склалось такъ для недостатку мъоца. Въ подряд-пыхъ спрavaхъ и въ дробныхъ рѣчахъ — о. П. „многоглаголивый“. Зъ якимъ то страшнымъ га-вомъ, достойнымъ лучшои справы, кинувся о. Петрушевичъ на мене за те, що я символъ апостольской „Вѣрую“*) назвавъ олучайно — мо-

*). О ритмичной будовѣ молитвы „Вѣрую“, по-
мѣщеної въ моїмъ выданю Слова, пише о. Петру-
шевичъ: „Г. Партицкій не знаетъ о томъ, что греческій
текстъ Символа Вѣры былъ нашими просвѣтителями,
св. Кириломъ и Меѳодіемъ, дословно переведенъ на
старословенскій языкъ, для того о ритмическомъ со-
ставѣ того же рѣчи быти не можетъ. Для обученія
въ томъ отношеніи послужить ученое сочиненіе г.
А. Гезена: Исторія славянскаго перевода Символовъ

Мое выданье появилось року 1884 у Львовъ, а
трудъ Гезена того-жъ року въ Петербургѣ — а о.
Петрушевичъ гиѣвася, чому я не читавъ книжки,
которой въ часѣ моего выданья не было еще на свѣтѣ
Троихъ диваче домаганье!

Пареліска Редакція и Адміністрація.

Веч. А. Г. въ Венеции 5 зр. за час 31/12 1886, въ 50 кр. надплаты получали. Документ! — Веч. Е. К. въ бобр. Продюмо оплату хотіть ратама! — Веч. Г. Г. въ Стадії. До к. р. ще 5 зр. — Веч. М. Ц. въ Каменці ст. И зволя нашіх рахунокъ наше заплачено до к. р.

Подіка.

Такоже удомръ настоїть пась Веснишкій, покликуючи тъ-помощь любитом родини до Себе бл. и. о. Павла Гостинського, упомянутоаго въ Тынові по довгій і тажій недуві дні 13 (л.) жовтня 1886 въ 29 році жити а З сим-щестоти. Въ той же горю було для насъ правдею потіжкою членами доньки сочувства, оказанія намъ духовними і приватними лицями при похоронахъ покійного, за котрій всімъ складася нашу сердечну подяку. Особливо дакуємо Вир. о. дм. Іоану Коростенському изъ Грушової, котрый помимо прокляного віку лично совершил обряд похоронний, а такоже и Вир. о. настоятелемъ Льву Григорієвікому изъ Быхова и всіхъ прочимъ содеканальними братамъ покійного, привізши численно обдані поспільну прислугу покійному. Немине выражаемо нашу вдячність и о. Іоану Дрималку въ Волощі и Володим. Чайковському въ Львіві за трогачю, до серця проманюючі слова, высказаний ними підъ могилою покійного; а такоже и всімъ прочимъ лицямъ, прибувшимъ на той сумний обрядъ, и честнимъ жителямъ Тынова, окававшимъ намъ помочь и сочувство словомъ и діломъ, выражаемо сердечно наше спаси-Богъ!

Львівъ для 22 жовтня 1886.

Сидонія з Подлускіх Гостинських, Госіфъ и Мадаліна Подлускі.

Надіслане.

ПЕРЕПЛЕТИЧНЕ ЗАВЕДЕНИЕ підписаного, уже 24 літа існуюче и придбане собі въ той же час найкрасшу репутацію не лише въ австро-угорській Русі, но и далеко за межами її, засвоєвалося найпопулярнішими діяльностями, якими зближаючи слівомъ празниківъ, зновъ великоліпніми украшениями на Евангеліоні, котрі, якъ звичайно, пріймава до переплету. Старі украшені на Евангеліонахъ бтновлюють, очищають і доповнюють, або перероблюють підъ надзоромъ підписаного. До кожного Евангеліону додаються, на жалезне, великоліпні, ріжко-цінні ленти съ золотими френзіями, котрі можна такоже об'єбно замовляти. Дальше пріймає до переплету Служники, въ котрій, після потреби, вставляє Літургію св. Іоана Златоустого і на жалезні додав ленти, — такоже всі книги церковні, Молитвослови срібні і дамські, книга істричній і всі другі для приходського і громадського діловодства, всілякі книги канцелярійні, книги табулярні для судовихъ, всілякі папери, цілі бібліотеки приватні і публічні, всі книги шкільні, прекрасні теки на альбумахъ, адреси и т. п. Всікі новобрани операються въ красивій і кріпкій рамі за скломъ. Маси на складѣ. Книги Тверезості въ 2 зр. 50 кр. до 6 зр., прелестні Молитвеники и Молитвослови для діань и ріжкій дешевини для старшихъ і дітей за всімъ цінамъ. Помінники усіхіннихъ въ 8-ти і фоліє для церкви, братствъ, товариствъ, інституцій і роди отъ 2 зр. 50 кр. до 10 зр. и т. д. Отповідається на письма зъ пропозицією обортною поштою. Евангеліони и т. д. можна такоже посыпать поштою і умовити о ціні і формі перешкоту письменно. Всіляка робота вийде належно дуже красна, крішка і дешева. Евангеліони просите пересыпать скоро, щоби підписаному можна будо такожь на своїй часъ приготувати.

Съ поважаньемъ:

Михайліо Спізярський,
у Львовѣ, въ домѣ Ставропігійского Інститута.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1563 231—?

Зелье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Ціна однії пачки 20 кр. За опакованіе и посылку поштою членито 10 кр.

Ц. к. уроц. ГІМІЦ. архів

БАНКЪ ГІПОТЕЧНЫЙ

продаж по курсу днівніому

5% Листы Гіпотечный

1678 40—? якъ такожъ

5% Преміовани листы Гіпотечный

Порученія зъ провінції виконує от-
вертою поштою безъ провізії.

Хто важите, выграє!

500.000 МАРОКЪ

єсть найбільша лотерея тепер звуть починаючося 291-го лімбурскою лотерією м'яскою, дозволеною въ гарантованою державою. Лотерія та має 100.000 лото, въ котрихъ 50.500 въ протигу єдиної м'яскої въ 7 класахъ мусить бути вигранаючою зъ виграннями. До лотою проходить єдину виграну, звичайно:

500.000 Марокъ,

спеціально:
1 а 300.000 М. 1 а 60.000 М. 56 а 5.000 М.
1 а 200.000 " 2 а 50.000 " 106 а 3.000 "
2 а 100.000 " 1 а 30.000 " 253 а 2.000 "
1 а 90.000 " 5 а 20.000 " 512 а 1.000 "
1 а 80.000 " 3 а 15.000 " 818 а 500 "
2 а 70.000 " 26 а 10.000 "

48.710 виграныхъ въ 300, 200, 150, 145, 124, 100,
94 М. и т. д. въ загальній сумі

9 мільйонівъ 880.450 Марокъ.

Моя держава пообіцяла продажу лото, роз-
сылую тік-же всіхъ і въ найбільшій місяці загра-
нчаній. Прошу прислати належність въ автор. банк-
отакъ або переказахъ поштовихъ. Мені суми (яко виграння) можна послати такожъ въ маркахъ поштовихъ. Ціна лотою назначена урядово и коштує
до таємниці першої класу

цілі лотою оригінальний въ 3.50 кр.,

половина " " 175 "

четверть " " 90 "

По одержанії належності посыпаю собачь жа-
даний лотою оригінальний, якъ такожъ ергініальний пла-
ни, а по тягненні слідує зарахувати урядова лотою виграныхъ. Всі виграні выплачує зарахувати по тягненню після підсумку. Въ посідінняхъ часахъ має ти ту прі-
ємність выплатити моїмъ інтересантамъ головні виграні въ сумі 254.000, 183.000, 182.000, колька по 100.000, 80.000, 50.000 и багато по 40.000, 30.000,
25.000 и т. д. и жалю и дальше шахта моїмъ ін-
тересантамъ. Звертаючи увагу на звітності щасливий
результати моїхъ колективів, поручаю си якъ найбільші
ласкаві прикази прошу прислати вже до

15 падолиста

Всі римосы прошу прислати рекомандовано и
очепатано (за рецептівомъ) и подавати докладно адресу и мешкань.

Порученія виганяються зарахувати по одержанію ста-
ранино и яко головний колекторъ посыпаю тымъ, що
дають мені свои порученія, лиши оригінальний лотою
съ гербомъ державнимъ, що симъ подано до відомо-
сті. Повідомъ замовлюю приходити дуже численно,
то прошу о якъ відськоро надовольне, не кождами
 случай до поданого повідомлення. 1771 1—5

I. ДАММАНЬ, Гамбургъ,
Rathausstrasse 19.

Якъ заводити Правди на ладъ закомар-
ской Правди?

Розказавъ Данило Танячкевичъ, духовний Зако-
маря. Накладомъ „Батьківщина“. Ціна 10 кр., а
поштою 15 кр. Достати можна черезъ редакцію
„Батьківщина“.

Ягненье вже въ Грудні

Kincsem 1 зр.

Льосовъ лишъ 10 зр.

Головна Выгана Готовкою

1775 1—0

50.000 3р.

10.000 зр., 5.000 зр. отт. 20° | 4788 виграныхъ гропами.

Кінсем-Льосы можна набувати черезъ

Бюро лотерейне угорського Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg 6.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Залізниць державнихъ.

Выїздъ зъ розкладу 3 здм.,
закінч. відъ 1 жовтня 1886.

Пріездъ до Львова:

0 2 год. 25 жнв. въ нічній відъ
здм. Харкова, Стрия, Стані-
славова.

0 8 год. 12 жнв. рано особ. поїздъ до: Харкова,
Стрия, Станіславова.

0 4 год. 15 жнв. по півдні особ. поїздъ до: Харкова, Стані-
славова, Стрия.

Откладъ въ Львові:

0 11 год. 27 жнв. передъ півдн. відъ
здм. Харкова, Стрия, Стані-
славова.

0 7 год. 10 жнв. вечіркомъ поїздъ
особ. до: Харкова, Стрия.

0 11 год. 40 жнв. въ нічній відъ
здм. поїздъ до: Харкова, Стрия, Стані-
славова.

До вигранів розкладъ въ пів-
нічній і південній півдні пра-
вильнихъ рокахъ.

Nowa Kongrua

котрого останній працівникъ
може замовляти по звичайній цені
1 зр. 20 кр. підъ кількою відъ
1. Шляхъ въ Бандівські пошти

Галичъ.

Ученикъ високої гімназії

може виганяти въ звідь до лік-
ть кількохъ відильнихъ въ гім-
назії та високої гімназії въ 1—2

II год. кількохъ гімназій.

Документъ Редакція австр.

1776 1—4

І. Крупський,

міській консультантъ, Львівъ, Стрия та більші відильні від-
мінки за роботу відильній від-
мінки високої школи рівнівъ
виграні въ часі уроківъ въ під-
приємництві.

1776 1—4

Зъ причини набуті більшою скількості
ЛЬОСОВЪ BASILICA

єсть въ можності продавати тік-жъ

низше курсу емисії 1—30

СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЬ

домъ банковий и контора вимѣни у Львовъ.

Порученія зъ провінції влагоджується безъ провізії.

Президентъ загальню найлучшу

Масу до запускання підлогъ

поручас

Іосифъ Ганке

у Львовъ. 1775 119—0

Перепродуючи даско отповідній рабатъ.

1

1776

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1